

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 48 - březen 2008

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VARTISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

Vítězné družstvo 8.C
v televizní soutěži BLUDIŠTĚ

str. 13

PÁR SLOV ÚVODEM

Lehce jsme se přehouppli do druhého pololetí a od té chvíle je jasné, že před námi už je jen ta kratší část školního roku, tu delší už máme za sebou. Po celkem dost zvláštní zimě, která přišla hodně brzy, ale vlastně nám nic nepředvedla, se můžeme těšit na jaro, které je pro spoustu lidí tím nejkrásnějším ročním obdobím.

V redakci se nám na poslední chvíli sešla docela slušná hromádka příspěvků, takže čtyřicáté osmé číslo Puclíka, které právě držíte v ruce, má opět osmadvacet stran, a i tak se do něj nevešlo všechno, co jsme měli původně v plánu. Některé články jsme si tedy museli schovat na příště.

A co byste v tomto čísle neměli přehlédnout? Je toho spousta, takže aspoň namátkou – nové informace o našem adoptovaném kamarádovi z Afriky, skvělý úspěch 8.C v televizní soutěži Bludiště, fotografická soutěž s domácími mazlíčky, zážitky našich bývalých žáků ze středních škol a samozřejmě tradiční rubriky, bez kterých by to už nebylo ono...

Všichni se už určitě těšíte na jarní a velikonoční prázdniny, tak vám snad Puclík těch pár dnů, které do nich ještě zbývají, zpříjemní. A nezapomeňte – kdyby vás něco zajímavého napadlo nebo jste něco zažili, nenechávejte si to pro sebe a podělte se o to s ostatními na stránkách Puclíka.

Hezké jarní počteníčko!

Redakce

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- **07. 03. 2008** Výchovný koncert pro 1.-8. ročník
Vývoj hudby a hudebních nástrojů
- **10.-14. 03. 2008** Jarní prázdniny
- **20.-21. 03. 2008** Velikonoční prázdniny
- **24. 03. 2008** Pondělí velikonoční
- **17. 04. 2008** Filmové představení pro 5.-9. ročník
Asterix a olympijské hry

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- Sportem ku zdraví! Tímto heslem se před nedávnem nechal určitě inspirovat pan učitel Jurek a vyrazil na místní sjezdovku mezi ostatní příznivce sjezdového lyžování, aby trochu toho zdraví pro sebe získal. Úmysl to byl jistě ušlechtilý, ale jak už to někdy bývá, občas se člověku něco vymkne z rukou (nebo z nohou?). Pan učitel se vrátil ze sjezdovky bohatší o skvělé zážitky a také o nádherný „sněhový lišej“ na nose a čele, ke kterému přišel ve chvíli, kdy zkoumal kvalitu sněhu z větší blízkosti, než původně zamýšlel. Obličej se mu v následujících dnech krásně vybarvoval...
- Honza Horňas z 8.C začal tuhle v hudební výchově z ničeho nic paní učitelce Renatě Slámové tykat. Nejspíš si to sám v té chvíli ani neuvedomil, bylo to zkrátka „v zápalu boje“. Paní učitelku to ani v nejmenším nevyvedlo z míry a jen si posteskla: „Můžeme si tykat, ale nemáme si čím připít!“
- Perné chvíle zažil nedávno pan učitel Smékal, když zjistil, že mu z terária zmizela jeho hadice Jůlinka. Následovalo usilovné pátrání po celém bytě, do kterého byly zapojeny i moderní kriminalistické pomůcky, jako například baterka nebo štafle. Jůlinku se nakonec podařilo vypátrat – jejím novým kamarádem se totiž stal kabel od hi-fi věže, se kterým ze zašila do nejzastrčenějšího koutku a tam se kolem něj láskyplně ovinula. Inu, jaro je tady...
- Když Maruška Měcháčková z 8.C nedávno po dobrém obědě čekala na schůzku redakční rady, chtěla si po té dávce knedlíků trochu odpočinout a ustála si na zemi přímo přede dveřmi do kabinetu VT. V té chvíli vyrazil pan učitel Smékal z kabinetu a jen vlásek chyběl k tomu, aby měla Maruška na břicho slušivou stopu od jeho dřeváků.

OBSAH

§ Pár slov úvodem.....	2
§ Co nás čeká.....	2
§ Puclíkova šuškárna.....	2
§ Všechno je dřív.....	3
§ Olympiáda.....	3
§ Adventní koncerty s Českou televizí....	4
§ Soutěže.....	5
§ Adopce na dálku.....	8
§ Setkání adoptivních rodičů.....	8
§ Vyblejskni mazlíčka.....	10
§ 8.C v televizním bludišti.....	13
§ Zápis prvňáčků.....	14
§ Nejkrásnější myš.....	15
§ Vyzvídali jsme.....	16
§ Gympl - průmka.....	18
§ Okénko ZŠ Slavkovice.....	20
§ U nás to žije.....	22
§ Škola jako hotel.....	23
§ Anketa.....	24
§ Fotosoutěž.....	26
§ Arenacross Rondo Brno 2008.....	27

VŠECHNO JE DŘÍV

Pomalou doznívá letošní mírná zima a začíná se probouzet příroda. Sluníčko zvolna zahazuje svoji zimní peřinu a přináší nám zatím jenom mírně teplé pošimrání jeho rozespalých paprsků.

Prozpěvují nám ještě polozmrzlí ptáčci, které letošní zima nenechala moc pospat. Člověk se ani nenadál a už v únoru jsme si užili alespoň na chvíli jaro. To není možné, jaro má přece přijít až v březnu!

Ale letos je všechno nějak dřív. I Velikonoce jsou letos už 24. března. Pro pár lidí jsou to svátky, na které se těší, ale existují lidé, kteří by Velikonoce raději neslavili. Připadá jim to jako zbytečnost. Ale nám určitě zbytečné nepřipadají – vždyť spolu s nimi přichází nejen to opravdové jaro, ale také prázdniny!!!

Andrea Žváčková, 8.C

OLYMPIÁDA

III. zimní olympiáda dětí a mládeže České republiky probíhala ve dnech 27. 1. – 1. 2. 2008. Centrem dění bylo město Rožnov pod Radhoštěm, avšak různé disciplíny se odehrávaly i v dalších městech (Vsetín, Zlín, aj.). Hry zahrnují sportovní a kulturní soutěže ve vymezených věkových kategoriích. Olympiáda je určena pro děti a mládež ve věku 6–18 let.

Soutěžilo se ve spoustě různých disciplín. Sportovní disciplíny byly tyto: alpské lyžování, snowboarding, snowboarding – freestyle, klasické lyžování, biatlon, severské kombinace, skok na lyžích, krasobruslení, rychlobruslení, lední hokej. Kulturní disciplíny: folklorní tanec a folklorní zpěv.

Olympiáda dětí a mládeže může být pořádána na různých úrovních – školní, místní, regionální, krajské, celorepublikové. Těchto her se zúčastnili někteří žáci z naší školy - **Kuba Janíček, Kateřina Kovačičová a Viktor Beneš**. Pro Kubu Janíčka připravila **Katka Houserová** pár otázek.

V jaké disciplíně jsi soutěžil ty?
Severská kombinace a skoky na lyžích.

Co bylo nejzajímavější a nejlepší na hrách?
Ceremoniály, různé doprovodné akce a dívat se na jiné disciplíny.

Co bylo naopak nejhorší?
Nevím. Líbilo se mi všechno

Byl jsi před závodem hodně nervózní?

Ani ne. Bral jsem to jako každý jiný závod.

Jaký byl tvůj nejlepší výsledek na olympiádě?
4. místo v severské kombinaci.

Jaká tam byla celková atmosféra?
Úžasná. Tolik diváků se na nás podívat ještě nikdy nebylo.

Vím, že jezdíš na nespočet dalších závodů. Jak bys to s touthle olympiádou srovnal?

Olympiáda byla úplně něco jiného. Daleko lepší jak ostatní závody.

A v čem?
Tak celkově. Prostě lepší atmosféra. Že reprezentuješ kraje a jak to bylo doplněný těmi ceremoniály atd.

Jak si užil pobyt?
Já jsem byl v Rožnově pod Radhoštěm, ale užil jsem si to skvěle. Zkrátka parta super lidí. To jiný ani být nemůže.

ADVENTNÍ KONCERTY S ČESKOU TELEVIZÍ

Mgr. Pavlína Poláčková

V průběhu let se stalo takovou milou a příjemnou tradicí, že v předvánočním čase se naše škola stává součástí televizní obrazovky, součástí pořadu nesoucího název **Adventní koncerty**. Jak? Celkem prostě a jednoduše – objevují se na ní třídy a finanční částky, které vložily na konto Adventních koncertů, jenž od roku 1991 pořádá v tomto čase právě Česká televize.

Letošní **první Adventní koncert**, vysílaný z Tereziánského sálu Břevnovského

kláštera, byl věnován občanskému sdružení Život 90, které pomáhá již 17 let seniorům v Praze, v Hradci Králové, Jihlavě, Kutné Hoře, Mladé Boleslavi a Příbrami. Finanční podpora půjde na rozšíření tíšnové péče Areion. Jde o zařízení, které umožňuje i velmi nemocným a osamělým seniorům žít ve svém bytě a přitom být 24 hodin denně napojen na dispečink, který jim v případě nějakého problému může okamžitě zajistit pomoc.

Z chrámu sv. Petra a Pavla na Vyšehradě byl **druhý Adventní koncert**, jehož prostředky budou věnovány Sdružení rodičů a přátel zdravotně postižených dětí a mládeže Kamarád z Rožnova pod Radhoštěm, konkrétně potom na rekonstrukci půdních prostor, kde vznikne společenská a rehabilitačně relaxační místnost pro klienty - mladé mentálně a tělesně postižené občany.

Z krásných prostor pražské Lorety zněly vánoční melodie při **třetím Adventním koncertu** a peníze v tomto případě půjdou do Sdružení pro rehabilitaci osob po cévních mozkových příhodách, které bylo založeno v roce 1990 a má celorepublikovou působnost. Ač se to nezdá, tak mozkovými příhodami je u nás postiženo až padesát tisíc lidí ročně, mnohdy poměrně mladých, takže se zdaleka nejedná o „nemoc stáří“, jak se mnoho lidí mylně domnívá. Projekt podpoří rekonstrukci prostor určených pro rehabilitační centrum, neboť nejen rychlá a účinná pomoc, ale právě včasná rehabilitace takto postižených lidí často rozhoduje o tom, zda vůbec a jak se vrátí do normálního života.

Tóny varhan linoucí se z chrámu sv. Mikuláše na Malé Straně, patřily poslednímu, tedy **čtvrtému Adventnímu koncertu** a byl věnován Armádě spásy v ČR. Tato organizace zajišťuje křesťanský zaměřenou pastorační a sociální péči a službu starým, osamělým, ohroženým, nemocným, zdravotně postiženým a sociálně vyloučeným lidem.

Velice důležité je zmínit, že příspěvky, které jsou na konto zasílány, jsou založeny na dobrovolnosti a pocitu sounáležitosti, který každý vnímá jinak. I proto se příspěvky jednotlivých tříd liší, což ale neznamená, že jsou třídy „lepší“ a „horší“. Ve finále se totiž příspěvky ze všech čtyř koncertů počítají a rovným dílem dělí mezi výše uvedená sdružení.

V letošním školním roce na konto přispěly všechny třídy prvního stupně a přidaly se k nim čtyři osmé třídy se svými třídními učiteli.

TŘÍDA	ČÁSTKA KČ	TŘÍDA	ČÁSTKA KČ
1.A	700,-	4.A	600,-
1.B	1 000,-	4.B	589,50
2.A	430,-	5.A	830,-
2.B	1 000,-	5.B	823,-
3.A	300,-	8.ABCD + TU	2 201,-
3.B	240,-	CELKEM 8 713,50	

Celková suma 8 713,50 Kč se může zdát jako zcela zanedbatelná v množství několika milionů, které se na kontě objevily. Opak je ale pravdou, protože právě ty miliony byly vytvořeny z malých částek všech, kteří přispěli, za což jim patří velký dík.

Ü OLYMPIÁDA Z ČESKÉHO JAZYKA

- V pondělí 10. prosince 2007 se uskutečnilo školní kolo olympiády z českého jazyka. Zúčastnilo se ho celkem 36 žáků z 8. a 9. ročníku.
- Již tradičně bylo připraveno zadání, které se skládá ze dvou částí. V jazykové části žáky čekal úryvek odborného textu, z kterého vycházela většina úkolů. Šlo o vhodné doplnění slov, prověřeny byly i znalosti ze slovo tvorby, pravopisu. Vyzkoušeli si, jak zvládnou i nejasně formulované zadání, a proto se stalo, že s některými úkoly si téměř nikdo neporadil. Druhou částí byl slohový úkol, kde se měli žáci zamyslet nad hudbou, neboť téma znělo: „Tahle písnička se mi líbí“. Zdá se to jasné a jednoduché, ale soutěžící by vám potvrdili, že zadání klame, a tak mnozí ztratili cenné body i v této části.
- Výkony žáků 9. ročníku byly letos nevyrovnané a v mnoha případech dopadly lépe práce žáků 8. ročníku. Poněkud nás mrzelo, že někteří žáci svoji práci takzvaně odflákli. Nejvíce bodů shodně dosáhli Filip Mazel a Pavel Sláma, kteří postupují do okresního kola.
- Všem účastníkům gratulujeme, že našli odvahu vyzkoušet si tuto soutěž, a doufáme, že žáci 8. ročníku podají dobré výkony i v příštím roce.

VÝSLEDKOVÁ LISTINA

- 1.-2. místo: **Filip Mazel, Pavel Sláma**
- 3.-4. místo: **Zuzana Žárská, Kateřina Svobodová** (náhradnice do okresního kola)

Zbývající účastníky jsme pro zajímavost seřadili podle získaných bodů z jazykové části, aby si soutěžící mohli udělat jasno, jak si vedli. Nejedná se o celkové pořadí, kam se započítávají body ze slohové části, která se letos soutěžícím příliš nedařila (jména jsou v abecedním pořádku).

10 bodů	D. Šolc
9 bodů	K. Hlaváčková, M. Ohrazdová, L. Prášilová, L. Rolinková
8 bodů	B. Dutková, V. Hanáková, V. Janíčková, P. Krejčí, J. Poulová, M. Stará, A. Šujanová, M. Uhlíř, K. Zobačová
7 bodů	N. Bartošiková, Š. Binková, K. Zdražilová
6 bodů	J. Kyselý, D. Vydrář
5 bodů	N. Forétová, A. Grepl, L. Hadačová, I. Korbičková, I. Nováková, K. Vališová
4 body	K. Grošofová, P. Holá, P. Janů
3 body	K. Bloudková, I. Sábliková, T. Sadecká
2 body	P. Trojanová

Mgr. Marcela Zelenková

Ü DĚJEPISNÁ OLYMPIÁDA

V pátek 14. prosince 2007 proběhlo školní kolo dějepisné olympiády. Ústředním tématem jsou „Osobnosti české a moravské kultury“ od národního obrození do konce 1. republiky. Jedná se o téma velmi široké a tím tedy i náročné. Školního kola se zúčastnilo 11 soutěžících z 8. a 9. tříd. Do okresního kola postupují soutěžící z 1. a 2. místa. Všem soutěžícím gratulujeme k dosaženým výsledkům.

1. místo	Marie Novotná	9.C (62 bodů)
2. místo	Kateřina Vališová	8.B (46 bodů)
3. místo	Jan Kvíčala	9.C (42 bodů)
4. místo	Vlasta Janíčková	8.C (37 bodů)
5. místo	David Vydrář	8.D (34 bodů)
6.-7. místo	Patrik Chmelař	9.A (30 bodů)
	Lucie Prášilová	8.D (30 bodů)
8.-9. místo	Šárka Binková	9.A (29 bodů)
	Kateřina Svobodová	8.B (29 bodů)
10. místo	Jakub Kyselý	8.D (26 bodů)
11. místo	Miloš Holeček	8.B (18 bodů)

Mgr. Jaroslava Hnízdilová

Ü OKRESNÍ KOLO DĚJEPISNÉ OLYMPIÁDY

Pracovitost, vytrvalost a cílevědomost. To všechno má žákyně 9.C naší školy Marie Novotná. Její zájem o historii byl korunován úspěchem v okresním kole dějepisné olympiády, která se konala 6. února 2008 ve Žďáře nad Sázavou. Dokázala si poradit s letošním tématem „Osobnosti české a moravské kultury – od národního obrození do konce republiky“ a vybojovat skvělé 2. místo, které jí zaručuje postup do krajského kola. Budeme jí 4. března 2008 držet palce, aby se jí i v Pelhřimově podařilo uspět.

Dalším reprezentantem naší školy v této olympiádě byla ještě žákyně 8.B Kateřina Vališová, která si s úkoly poradila také dobře a umístila se na velmi pěkném 17. místě z celkového počtu 41 soutěžících.

Mgr. Jaroslava Hnízdilová

Ü DO YOU SPEAK ENGLISH? OLYMPIÁDA V ANGLICKÉM JAZYCE

Ve středu 30. ledna 2008 se uskutečnilo školní kolo olympiády v anglickém jazyce. Žáci soutěžili ve dvou kategoriích - 1. kategorie pro 6. a 7. ročník, 2. kategorie pro starší žáky 8. a 9. ročníku. Jednotlivé

- kategorie soutěžily odděleně, ale zpracovávaly obdobné úkoly odpovídající obtížnosti. Jako první je čekal poslech, poté následovala mluvená část skládající se z popisu obrázku a prezentace vylosovaného tématu.
- Na mluvenou část se žáci připravovali také během hodin anglického jazyka a konverzace, proto si ji vyzkoušeli i žáci, kteří nenašli odvahu zasoutěžit si s námi.
- A jak to vše dopadlo? V **1. kategorii** jsme měli 8 soutěžících. Vítěze jsme však nenašli, neboť ti, kteří uspěli u poslechu, nezvládli mluvenou část a naopak. Objevilo se však několik šikovných soutěžících, a proto věříme, že v příštím roce obstojí mnohem lépe. Všem účastníkům děkujeme a uveřejňujeme jejich jména v abecedním pořádku: Lucie Badalíková, Kateřina Bártová, Petra Binková, Iveta Dostálová, Klára Petrová, Nikola Švárová, Kamila Tulisová a Andrea Vrbasová.
- Ve **2. kategorii** se našlo 9 soutěžících. Ani zde nebylo lehké vybrat vítěze, neboť Patrik Chrást a Vít Daněk dosáhli velmi vyrovnaných výsledků. Zbývající žáky uvádíme opět v abecední pořádku: Šárka Chaloupková, Patrik Chrást, Ivana Korbičková, Lucie Prášilová, Jan Příbyl, Kristýna Staňková, Kateřina Svobodová a Adam Zavřel.
- A co říci závěrem? Najít odvahu zúčastnit se soutěže v cizím jazyce není jednoduché, ale pak si teprve ověříte, jak na tom jste. Myslím si, že naši žáci zjistili, jak je dobré mít bohatou slovní zásobu, na které musí ještě zapracovat, a že je někdy opravdu těžké domluvit se v cizím jazyce.

Mgr. Marcela Zelenková

Ü OKRESNÍ KOLO OLYMPIÁDY V ANGLICKÉM JAZYCE

- 21. února 2008 se uskutečnila okresní vědomostní olympiáda v anglickém jazyce. V kategorii 8. a 9. tříd základních škol nás reprezentoval **Patrik Chrást** z 9.C a zabojoval víc než skvěle, protože v tvrdé konkurenci **získal 1. místo a tím pádem postup do krajského kola**. Blahopřejeme!

Mgr. Dagmar Svobodová

Ü CELOSTÁTNÍ SOUTĚŽ V UMĚNÍ KOMUNIKACE

- Soutěž Mladý Demosthénés měla 13. února 2008 v Jihlavě pokračování pro vítězky školního kola, které proběhlo v prosinci loňského kalendářního roku. V regionálním kole za naši školu komunikovala **Lucie Novotná ze 7.A** za mladší věkovou kategorii a **Helena Nosková z 9.B** v kategorii starších žáků.
- Před samotnou soutěžní disciplínou dostaly všechny soutěžící dívky hodinovou přípravnou lekci od sympatické paní Jany Adámkové, jež je známou televizní moderátorkou a zároveň ředitelkou Moderátorské školy v Praze. Učila holky správnému postoji při mluvení, posilovala v nich sebevědomí, trénovala s nimi bezchybnou artikulaci atd. Že je to záviděníhodné? Možná. Zkuste si několikrát z paměti říci následující cvičení, dbejte na správnou výslovnost všech hlásek a posuďte sami.
- „*Naše lomenice je ze všech lomenic ta nejlomenicovatější lomenice. Jedna bedna je zaneřáděná, druhá bedna je nezaneřáděná. Jelikož je jedna bedna nezaneřáděná, proč musí být druhá bedna zaneřáděná? Kolouch, kohout s mouchou mnohou s hloupou chloubou houpou nohou. Plovou dlouhou strouhou ouzkou, chroupou oukor s pouhou houskou.*“
- Po nelehké průpravě usedla paní Adámková mezi ostatní porotce a dívky přednášely připravené monology na nejrůznější témata. Helena Nosková všem představila Hip Hop a Lucka Novotná uvedla krátký televizní pořad o historii. Nejen originalita témat byla nástrojem vyhodnocení. Porota posuzovala i využití jazykových prostředků, techniku práce s hlasem, neverbální komunikaci a celkový dojem.
- Naše žákyně si vedly velmi úspěšně. Obě obsadily ve svých věkových kategoriích za region Žďár nad Sázavou 2. místa. Patří jim gratulace. A všem našim žákům patří pozvání do dalšího ročníku soutěže v příštím školním roce.

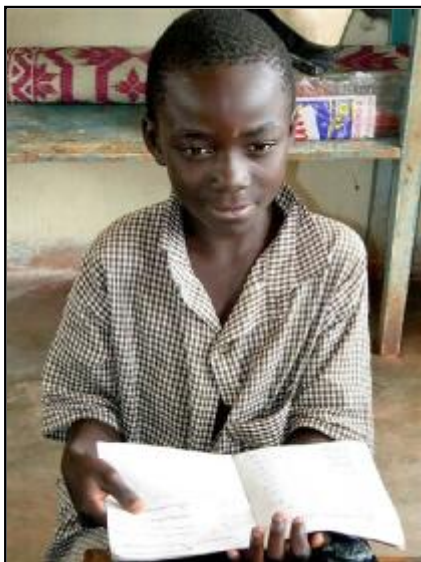
Mgr. Marcela Slámová

ADOPTCE NA DÁLKU

Mgr. Pavlína Poláčková

VŠUDE TAM, KDE JE ČLOVĚK, JE MÍSTO PRO DOBRÝ ČIN

V měsíci prosinci jsme obdrželi druhý dopis od Gabriela, s jehož obsahem se právě nyní můžete seznámit. Byl napsán na konci října minulého roku.

Solwezi 30. 10. 2007

Milé děti!

Pozdravuje nás Gabriel. On i celá jeho rodina se mají dobře. Celý srpen měl prázdniny, které se mu líbily. S kamarády si užil hodně zábavy, stále něco dělali. Měli čas hrát fotbal, chodili se koupat do řeky (plavání má velmi rád). Chodili do buše chytat ptáky, ze kterých se dají uvařit velmi dobrá jídla.

Do školy chodí rád – je tam spousta nových věcí – obrázky, hry, knížky, učitelé. Děkuje nám za své školní pomůcky, lékařskou péči a obědy ve škole. Celý prosinec má prázdniny, do školy nastupuje 7. ledna. Přeje nám veselé Vánoce a šťastný nový rok.

Vzhledem k tomu, že školní rok v Zambii je rozdělen na trimestry (nikoli pololetí jako u nás), tak celý prosinec měl Gabriel prázdniny, jak už vyplývá z dopisu výše. Tím pádem si námi odeslanou korespondenci na konci listopadu mohl přečíst až po svém návratu z prázdnin – 7. ledna, proto tedy obsah jeho druhého dopisu není odpovědí na náš dopis. (Další měsíční prázdniny jsou tam v dubnu a třetí volný měsíc je srpen.)

Obsahem našeho prvního dopisu – lépe řečeno odpovědí na první dopis, byly pozdravy žáků 3.B a několik fotografií s obřím sněhulákem, který u přístavby postavili. Žáci 5.B pak přidali pár slov o svátku sv. Mikuláše, který se u nás každoročně slaví s výkresy Mikulášů a čertů. Součástí dopisu se stala i žákovská knížka naší školy, omalovánky a dvojice pexesa.

Na druhý dopis budou odpovídat žáci z druhého stupně – 9.B, protože byli zlatí ve sběru víček a v kůře se umístili na pomyslném stříbném stupínku. Tématem bude Nové Město a okolí. Vzhledem k tomu, že jsou to již ostřílení angličtináři, tak si z dopisem jistě hravě poradí.

Setkání adoptivních rodičů

Pokud by se snad i přes dva dopisy, které jsme již obdrželi, mezi vámi našli váhavci, zda opravdu Gabriel do školy chodí, tak bych všechny ráda ubezpečila, že chodí. V prosinci totiž proběhlo v Praze setkání „adoptivních rodičů“, vlastně takové malé rodičovské sdružení. Ze Zambie přiletěl domů na vánoční svátky koordinátor pan Aleš Vacek, který tam žije od doby, kdy se tento projekt rozběhl – tedy už rok a půl. Vše v daném místě zaštiťuje, pomáhá vybírat děti, které nastoupí do školy,

a dohlíží na plnění jejich školní docházky – dneska už jich je 170 a nutno podotknout, že je opravdu zná, protože se při dotazech na to či ono jméno brskně orientoval a dokázal o dětech říct pár slov.

Jeho vyprávění bylo velice spontánní a poutavé, doplněné i projekcí. Téměř tříhodinové setkání všechny obohatilo o spoustu nových informací a myslím, že stojí zato se s vámi o ně podělit. Začnu malým návratem k vánočním svátkům. Většina obyvatelstva vyznává v Zambii křesťanské náboženství, v němž významnou událostí je narození Ježíše Krista – 24.prosince – Štědrý den. Pojetí Štědrého dne v Zambii a u nás je ale opravdu zcela rozdílné, s naším má pramálo společného. Dárky se nekonají - z jednoho prostého důvodu - nejsou finanční prostředky. Štědrý večer je tedy ve znamení duchovna – všichni navštěvují bohoslužbu, která je delší než obvykle, a pokud se přece jen podaří v rodině něco málo ušetřit, tak je „bohatší“ večere. Rozhodně si ji ale nepředstavujte takovou, jako máte doma – tvoří ji kukuřičná kaše a ryba.

Ač to může na vašich tvářích vzbudit úsměv, tak vánočním dárkem, který jsme našimi prostředky Gabrielovi zajistili, byla huňatá deka, kterou si každé ze 170 dětí odnášelo s radostí domů. Předávání se účastnili i rodiče, kterým se pracovníci charity snažili vysvětlit, že je to opravdu jen pro obdaraného, nikoli pro někoho dalšího z rodiny. Druhým důvodem, proč se předání zúčastnil někdo dospělý, byl i ten, aby děti cestou domů nebyly o tento dárek někým cizím obrány.

Další takovou zajímavostí pro vás může být informace o stravování. Jak už víte, díky naší pomoci má Gabriel zajištěn i třikrát v týdnu oběd. Na tom není nic zvláštního, pro nás exotické je ale zjištění, že se zde při stolování nepoužívají žádné příbory, ale všichni jedí z talířů přímo rukama! Nejdůležitějším úkolem všech, kteří žáky ve škole vedou, je tedy naučit a vštípit dětem základní hygienické pravidlo - aby si před jídlem umyly ruce!

V jakých obydlích děti žijí si můžete prohlédnout na obrázcích. Cihly těchto domů jsou dělány z termitíšť. Mnohdy se v období dešťů rozmočí a obydlí padá. Obyvatelům pak nezbývá než stavět znova. Byla by toho ještě spousta, a tak si na další neobvyklosti počkejte. Dozvíte se je v některém z příštích čísel školního časopisu.

VYBLEJSKNI MAZLIČKA

FOTOGRAFICKÁ SOUTĚŽ PRO KAŽDÉHO

V redakci se nesešlo mnoho soutěžních fotografií. A taky nám připadalo trochu nefér hodnotit fotografie členů naší redakce a fotografie od učitelů.

Proto jsme se rozhodli vyhlásit dvě soutěžní kategorie - žáci a učitelé. Rozhodování je na vás!

Obrázky ve skutečné velikosti najdete ve vitríně v mezipatře hlavní budovy. Na lísteček napíšete číslo žakovské a učitelské fotografie, o kterých si myslíte, že jsou nejlepší. Lístečky vhazujte do redakční schránky (můžete i mailovat) **do 15. března 2008**. Nezapomeňte uvést svoje jméno a třídu – lístečky budou slosovány a jeden z vás obdrží sladkou odměnu. Nejprve se podívejte na soutěžní fotografie žáků:

1

Ták a teď vás všechny sežeru!!!
Kristýna Jančíková, 8.C

2

Já ti zavrním do ucha a ty mě svezeš, jo?
Staňková – ZŠ Slavkovice

3

Spíme! Nerušit!
Libor Staněk – ZŠ Slavkovice

4

Jsem sobí pes Peggy...
Zuzana Žárská, 9.C

5

Žabky, ty já rád...
Šárka Binková, 9.A

6

Já se hrooozně stydím...
Šárka Binková, 9.A

Soutěžní snímky od učitelů. Je jich mnoho – vždyť většina z nich má mazlíčků více!

7

Maskování v terénu...
Marcela Zelenková

8

Mám oči všude. I vzadu.
Marcela Zelenková

9

Docela jsem ztratil hlavu...
Martina Janíčková

10

Daruji králíka. Zn: Spěchá.
Martina Janíčková

11

Myší špagety. Mňamózní!
Petr Smékal

12

Škrčení plyšové myši...
Petr Smékal

13

Plný košík mazlíčků...
Zdeněk Havlík

14

Zase se jedno zapomnělo about...
Zdeněk Havlík

15

Mazej odtud, ušáku, tady svačíme MY!
Zdeněk Havlík

16

Velikonoční zajíček s plnou nůší vajíček.
Zdeněk Havlík

17

Já měl být totiž původně lachtan, ale v poslední chvíli se to nějak zvrtilo...
Zdeněk Havlík

18

No co, po koupeli je každý rozvrkočen...
Zdeněk Havlík

8.C V TELEVIZNÍM BLUDIŠTI

Mgr. Pavlína Poláčková

Veni, vidi, vici. Přišel jsem, viděl jsem, zvítězil jsem. Tak právě takhle stručně a výstižně by se dalo charakterizovat působení žáků 8.C ve studiu ostravské televize.

Ve dnech 18. a 19. února 2008 se zúčastnili natáčení vědomostní a zábavné soutěže nejen pro teenagery – Bludiště. V této hře stojí proti sobě dvě soutěžní družstva, jejichž úkolem je prokázat nejen šikovnost a obratnost, ale i své znalosti a vědomosti.

Tým ve složení **Lída Rolinková, Jakub Janíček, Vojta Tulis a Adam Zavřel** za vydatné podpory celé třídy absolvoval první soutěžní klání v pondělí odpoledne. Obrovská snaha a zapálení ve spojení s množstvím vědomostí a pomyslnou kapičkou štěstí jej dovedl do vítězného konce.

Druhý natáčecí den přinesl další příjemná překvapení v podobě druhého a potažmo i třetího vítězství. Tajné přání všech se stalo skutečností a Lída, Jakub, Vojta i Adam se potřetí a naposledy ocitli u obávaného balancovníku.

Víc už prozrazovat nebudu, přijměte mé pozvání k televizní obrazovce. Na přelomu měsíce dubna a května můžete vše prožít s vítězným týmem. **Pořad se bude vysílat 18. dubna, 25. dubna a 2. května 2008 vždy v 16.40 hodin na ČT 1.**

Velký dík patří paní učitelce Jaroslavě Hnízdilové, která prokázala svůj organizační talent a veškeré věci, které se soutěží souvisely, bravurně zvládla, a věřte, že jich nebylo právě málo. Stejně poděkování pak patří i všem rodičům, jejichž finanční podpora zajistila hladký průběh obou natáčecích dnů, dále pak dopravní společnosti Zdar, která poskytla autobus, a firmě Harst agency, z jejíž dílny pochází trička s logem naší školy.

ZÁPIS PRVNÁČKŮ

Mgr. Ivana Fousková

Letošní zápis do prvních tříd proběhl na přístavbě naší školy ve čtvrtek dne 7. února 2008. Ve všech třídách bylo opravdu živo. Budoucí prvňáčci se připravovali na vlastní zápis v hracích třídách, kde měli za úkol nakreslit krásné postavičky. S přípravou jim pomáhali také žáci 9.C.

Po vstupu do zapisovacích místností je čekalo setkání s paní učitelkou, která se hravou formou přesvědčila o školní zralosti každého budoucího žáka. Všechny děti se předvedly opravdu pěkně a na závěr jednotlivých rozhovorů zněly básničky či písničky.

Jako odměnu si děti odnášely pemíkové zvírátko a malý dárek, který pro ně připravila školní družina. Všichni budoucí školáci opouštěli třídu s úsměvem a nesli si domů pozvánky na připravované akce. První z nich se uskuteční 6. března a druhá 29. května 2008 na přístavbě naší školy na Tyršově ulici vždy od 15.00 do 16.00 hodin. V průběhu první akce bude rodičům předáno rozhodnutí o přijetí dítěte k základnímu vzdělání.

V příštím roce budou otevřeny dvě první třídy, ve kterých budou vyučovat paní učitelka Mgr. Viera Buchtová a paní učitelka Mgr. Eva Mošnerová. Už teď se těšíme na budoucí prvňáčky a věříme, že se jim bude u nás ve škole moc líbit.

ANKETA

Několika budoucích školáků jsme se zeptali:

1. Těšíš se do školy? Proč?
2. Máš z něčeho strach?
3. Jak si představuješ svoji paní učitelku?
4. Máš už tu nějaké kamarády nebo kamarádky?

Simona Pivková

1. Jo, budu se učit.
2. Ne.
3. Musí být hodná, milá, legrační.
4. Jo.

Anna Jančíková

1. Jo, budu si umět přečíst knížku.
2. Ne.
3. Hodná.
4. Ano.

Filip Drdla

1. Ano, protože mě to bude bavit.
2. Ano, z psaní.
3. Hlavně musí být hodná.

4. Budu tu mít známé, takže jo.

Patrik Janeček

1. Ne, nevím.
2. Ne.
3. Hodná.
4. Jo.

Jarmila Příhodová

1. Moc ne, moc mě nebaví učit.
2. No jo, asi z hodně pětek.
3. Musí být moc milá.
4. Jo.

Nina Hájková

1. Ano, naučím se číst.
2. Ne.
3. Hodná, milá a veselá.

4. Zatím ne.

Arné Němec

1. Jo, nevím.
2. Asi ne.
3. Nevím.
4. Ano, kamarádku.

Tomáš Příbyl

1. Ano, líbí se mi tady.
2. Ne.
3. Hodná.
4. Ne, ale mám tady kamarádku, která se mnou chodila do školky.

*Anketu připravila
Marie Měcháčková
a Kristýna Jančíková, 8.C*

VÝTVARNÁ SOUTĚŽ ŠKOLNÍ KNIHOVNY

Mgr. Pavlína Poláčková

NEJKRÁSNĚJŠÍ**MYŠ**

Žákovská knihovna vyhlašuje výtvarnou soutěž s názvem **Nejkrásnější myš** aneb jakou myš bych si navrhl pro svůj počítač.

Své návrhy můžete odevzdávat redakci školního časopisu do **21. března 2008** ve formátu A5. Použitá výtvarná technika – malba, kresba. Na zadní straně bude uvedeno jméno a třída návrháře.

Soutěž bude rozdělena na dvě kategorie – žáci prvního a druhého stupně. Nejzajímavější nápady budou zveřejněny na stránkách školního časopisu a samozřejmě i náležitě oceněny – první cena v každé kategorii je víc než lákavá – nová myš k domácímu počítači.

VYZVÍDALI JSME...

...tentokrát u paní učitelky Ficové

**Co je pro Vás v životě nej-
důležitější?**

Rodina, hlavně moji synové.

**Kdy jste naposledy breče-
la a proč?**

Smutná a bolestná pro mě
byla ztráta velmi blízké
a milované bytosti, v tu
chvíli se nelze slzám ubránit.

**Rozumíte teenagerovské
mluvě? Co znamená na-
příklad: džouker, čekovat,
zewling? Jaká slova letěla
za vás?**

Ne, ale zapátrala jsem
u mladší generace, zda da-
ným slovům rozumí, bohu-
žel neúspěšně. Takže dou-
fám, že teenageři si mezi
sebou rozumí. Za nás se po-
užívala slova například
vekslák, somrák, bufeťák,...

**Byla jste ve třídě „šprt“
nebo vám bylo všechno
volný?**

Volný mi všechno určitě
nebylo. Snažila jsem se plnit
svoje povinnosti. Ne vždy
úspěšně. Ale označení šprt
jsem neuznávala ani jako
náctiletá a ani teď. Nevím,
proč by ten, kdo na všechno
kašle, měl být hrdina a ten,
kdo se učí, „šprt“.

Chodila jste někam „pařit“? Jakou hudbu teď posloucháte?

„Pařit“ jsem nechodila, ale jsem typická diskotéková generace. Takže jsem chodila se svými vrstevníky na diskotéky a občas na zábavy a plesy.

Dejme tomu, že jste se dostala do Karibiku okolo roku 1620. Jaké byste si v tomto období našla povolání?

Jako žena bych asi příliš svobodnou volbu neměla. Možná bych byla učitelka španělštiny vzdělávající místní domorodce.

Tančit na moderní hudbu baví snad všechny teenagery. Nás by ale zajímalo, na jakou hudbu tančíte nejraději vy? Je vám bližší tango, nebo dupák?

Na současnou moderní hudbu netančím. Jednak nemám mnoho příležitostí, a když už se k tanci dostanu, klasika je mi milejší.

Máte nějaký zlovyk?

Umím bezvadně radit. Například, i když neřídím, ráda poradím, co a jak dělat. Nejlépe to vždy oceňuje manžel i oba synové. Jejich odpověď je vždy stejná: „Nechceš řídit sama?“

Stal se vám někdy nějaký trapas při výuce?

Trapné chvíle ve výuce zažívám, když didaktická technika vítězí nade mnou. V tu chvíli se ze třídy za mémi zády ozývají rady, co a jak dělat. Pokud se jimi řídím, vše začíná fungovat.

Měla jste v mládí nějaký vzor, kterému jste se chtěla vyrovnat?

Ne.

Koupíte si v důchodu papuče a pletení?

Pletení si kupovat nemůžu, to už mám. Na nějaké slušivé papučky možná taky dojde.

*Rozhovor připravila
Katka Houserová,
Lída Rolinková
a Tereza Mikešová, 8.C*

I když si to mnozí devátáci nechtějí připustit, přijímačky na střední školy se blíží mílovými kroky. Ať už bude jejich výsledek jakýkoliv, letošní devátáci se příští rok stanou studenty různých středních škol a v jejich životě tím nutně nastane radikální změna. Z tohoto důvodu jsme uvítali ochotu našich bývalých redaktorek, které už na středních školách jsou, podělit se s vámi o několik názorů na život středoškoláků.

Je pro tebe střední škola velkou změnou oproti základce?

ELIS: Byl to docela šok, to uznávám, ale rychle jsem si zvykla. Bylo najednou moc učení, moc pojmů k zapamatování, ale na druhou stranu nemůže to být taková pohoda jako základka.

LUCKA: Hmm... Tak zažila jsem už horší překvápka, takže tohle bylo docela v pohodě. Přiznávám ale, že některé věci se přece jen změnilly a musela jsem si na to trochu zvykat.

Jak se ti vlastně na střední škole líbí?

ELIS: Mně se na gymplu líbí. Nějak se „proplout“ dá. Na gymplu najdete i pár fakt pěkných kluků, kteří pobyt na téhle škole přece jen zpříjemní, ale na průmce jich je o dost víc ;-)

LUCKA: Na průmce je super, lepší škola na světě snad neexistuje! Dobře, nebudu ji tak chválit, ale prostě to je prestižní škola, tak přece musí bejt úžasná. Jen to neberte moc vážně. **J**

Vrátila by ses na základku?

ELIS: Na začátku školního roku - okamžitě. Teď už bych zůstala, kde jsem. Máme na gymplu „bestovej“ kolektiv, který by mi rozhodně moc a moc chyběl. Už jsem si tady zvykla a život jde dál.

LUCKA: No, kdyby se tam se mnou vrátila polovina průmky, tak klidně. Ale pokud bych se vrátila, tak jen na nějaký čas a jen na některé hodiny.

Který z předmětů ti leze krkem?

ELIS: Tak čeština s paní profesorkou Čechovskou stojí zato, ale ruština a angličtina, to taky není žádný med. Nemluvě o zeměpise, biologii – a mám ještě pokračovat? **J**

LUCKA: No, nejhorší je bezkonkurenčně matika, ale na záda jí dýchá čeština. A to nepřipomínám hodiny administrativy a chemie. A opomenout nesmím ani základy výroby, ve kterých přežívám jen díky klukům z áčka.

Jak dopadlo pololetní vysvědčení?

ELIS: Ooops! Tak až taková katastrofa to nebyla! Dopadlo to lépe, než jsem čekala – taky co byste na gymplu chtěli, že?

LUCKA: Podle všeho docela úměrně mým vědomostem (a že těch moc není **J**), rozhodně jsem čekala horší známky, než jak to nakonec dopadlo.

Na co ses v tomhle školním roce nejvíce těšila?

ELIS: Byly to takové tři akcičky: harmonizáky, pasování a lyžák. Na harmonizačních dnech jsme se skvěle poznali a spřátelili, na pasování jsme si užili legraci - zvláště u naší scénky, a na lyžáku jsme byli v Alpách, v Nasfeldu! Bylo to tam super, zvláště pro nás, co jsme na lyžích stáli poprvé. Zažili jsme tam super chvíličky, pěkné drškopády, ale i skvělé lyžování.

LUCKA: No, protože jsem měla svoje období střední školy prožít v Boskovicích, tak jsem se těšila přímo na školu, nové lidičky a učitele (hlavně pana učitele Hrdého). Ale po pár událostech (samozřejmě to nebylo nic nekalého) jsem přestoupila do Žďáru na průmku a tam jsem se taky strašně moc těšila, protože jsou tam úplně skvělí lidičky - a hlavně kluci...

Je něco, co ti ze základky chybí, něco, co na střední není?

ELIS: Tak rozhodně je to tenhle časopis. Užila jsem si s ním spoustu let a Vincent, který vychází na gymplu, a má 4 listy (to jestli moc) se tomu rovnat rozhodně nemůže! Pan učitel Havlík a Smékal jsou nezapomenutelní a skvělí. Stejně jako paní učitelka Gregorová.

LUCKA: Samozřejmě naše drbárna v Puclíku a učitelé Havlík a Smékal. S nimi bylo skvělé být na základce! A pak bych možná uvítala paní učitelku Gregorovou, přece jen jsem se s ní v matice cítila líp jak teď s paní profesorkou Zabloudilovou.

*S pozdravem bývalé redaktorky – Lucka & Elis **J***

okénko

ZŠ SLAVKOVICE

Zdraví vás Slavkovice!

Tak už máme všichni polovinu školního roku za sebou! Ne že bychom se zlobili, ale zdá se nám, že to nějak rychle uběhlo. Ta druhá půlka vždycky uteče ještě rychleji! Snad nám ten půlrok „protekl“ mezi prsty díky akcím, které jsme zatím stihli (myslíme tím divadla, soutěže, besedy...). Však posuďte sami.

ZÁŘÍ

Hned v září jsme viděli loutkové divadelní představení Princezna na hrášku. Moc se nám líbilo. Obdivovali jsme hlavně herce, který zvládl úplně vše sám – vodění loutek, dialogy, zpěv, přeměnu kulis. Zasmáli jsme se princezně, která si legračně šlapala na jazyk, dále tlusté, co se ani nevešla na královskou postel, a pak princezně, která byla příliš dlouhá a nevešla se na jeviště. Po představení nám pan herec připravil překvapení - půjčil nám každému jednu loutku (měl je i pro paní učitelky) a z nás byli najednou králové, víly, Honzové, princezny, ježibaby... Pod jeho vedením jsme s loutkami dupali, tleskali, tancovali, zdravili se, přáli dobré jitra, dobrou noc... Ani se nám je nechtělo

vracet, i když jsme na vlastní kůži poznali, že hrát s loutkami není tak jednoduché.

ŘÍJEN

V říjnu jsme odjeli do Žďáru na představení herců Evy Hruškové a Jana Přeučila pod názvem Pověsti české. Nejvíce se nám líbila pověst o Bivojovi. Škoda, že jsme tentokrát seděli moc vzadu a nebyli vybráni na jeviště jako herci.

V tomto měsíci k nám přijel také kouzelník, kouzлил a čaroval. Jak to, že z krabice, kterou prošpikoval velkým nožem, vyletěla bílá holubička? Kde byl schovaný králíček, když my jsme ho v klobouku neviděli? Úplně nejvíc nás vyděsilo, když paní učitelka Janů dobrovolně strčila ruku pod gilotinu – to jsme zavírali oči a dokonce někteří začali natahovat... Nakonec i ruka zůstala celá a my jsme pana kouzelníka moc obdivovali.

Všichni jsme se zapojili do výtvarné soutěže Mezinárodní den stromu, kterou pořádala škola Zvole. Výtvary provedené různými technikami odvezla paní učitelka Láchová přímo do školy ve Zvoli, protože některé byly velkých rozměrů a těžko bychom je posílali poštou.

LISTOPAD

V listopadu jsme opět odjeli do Žďáru, tentokrát ne na divadlo, ale na hudební pořad Hodina zpěvu s Jaroslavem Uhlířem. Protože účast byla velká, koncert se konal v kulturním domě. Pan Uhlíř je vynikající hudebník, zpěvák, ale i organizátor, tak opravdu celou hodinu celý sál zpíval. Zazněly jejich písně z filmových pohádek, které takřka zlidověly, naučili jsme se novou o stromech, nechybělo ani vystoupení diváků. S tím, že možná nemáme dokonalý hlas, jsme si hlavu nelámali. Důležité bylo, že nám bylo dobře, zpívali jsme, co jsme mohli, a dokonce jsme si i zatancovali.

V tomto měsíci jsme se opět výtvarně realizovali – DDM Klubíčko vyhlásilo soutěž Čerti. Každý, kdo byl ve škole, se moc snažil – však jsme k soutěži poslali všechny výtvary. Někdo použil voskovky a tuš, další vodové barvy, někdo pastelky, uhel, křídý, jiní oblékli čerta do pravých kožšin, nezapomněli na pytel, kopyto a vidle. Však se můžeme pochlubit dvěmi prvními místy a jedním druhým!!! 1. místo v jednotlivcích získal Kája Chromý ze 2. třídy a 2. místo Lukáš Kosař ze 3. třídy.

Děti z naší školní družiny dostaly také krásné 1. místo. Oba kluci a školní družina dostali diplomy a krásné ceny (např. kopací míč, dalekohled...).

PROSINEC

Prosinec, jako každý rok, je u nás zvláštní měsíc. Každý den zapalujeme při koledách svíčku na adventním věnci a losujeme jednoho šťastlivce, na kterého čeká malé překvapení. Pátého prosince se naše škola promění v čertí a my počítáme, čteme, píšeme, zpíváme, jako kdybychom byli v pekle. Nebo v nebi?

Také letos pro nás hlavní Lucifer vymyslel těžký úkol – dojít si k němu do kotelny pro bramboru. Že to byl opravdu těžký úkol, by mohli říct i naši nejstarší čtvrtáci. Moc se nám za zvuku chrámové hudby do ztemnělé kotelny nechtělo, že? Odvahu ale měla většina z nás, tak nás Lucifer obdaroval adventním kalendářem. Ti méně odvážní museli složit báseň na daná slova, např. peklo, uhlí, cukroví...

14. prosince jsme se mohli dovědět něco o jiném světadíle – o Africe. Přijela k nám Jitka Láchová (dcera paní učitelky), která byla v listopadu v Ghaně, a povídala nám o přírodě, zvířatech a lidech.

Nás moc překvapily fotografie škol a tříd, kde Jitka učila černoušky – kdyby nám neřekla, že je to škola, těžko bychom to poznali. Školy jsou na kulech, stěny tvoří jen několik prken, střecha je z trávy, dveře a okna nejsou, podlaha hliněná... Protože ve třídách bývá až 60 dětí, nemají pro všechny dře-

věnou lavici, tak si nosí svoji z domu nebo jen sedí na zemi. Za tabuli jim slouží obyčejná prkna černě natřená. Děti prý mají jen jeden sešit a obyčejnou tužku. Pastelky, které jim Jitka dovezla, viděly poprvé. Protože trochu věděla, jak školy ve vesnicích vypadají, vezla jim míče, švihadla, glóbus, mapy, bloky, propisky, fixy, pexesa.

Měli byste všichni vidět radost u dětí i z obyčejné propisky! Vyprávěla nám spoustu zajímavých věcí. Děti tam chodí moc rády do školy, protože pokud nejsou ve škole, musí tvrdě pracovat s rodiči. Učitelé jako trest právě používají zákaz vstupu do školy třeba na týden.

Beseda se nám moc líbila, trochu jsme se zastyděli, že to, co máme my, bereme jako samozřejmost. Měli jsme alespoň o čem přemýšlet. Když jsme si o tom pak ještě povídali další den, Tom Janů prohlásil: „Já bych hned celý kamión pastelek, sešitů, míčů, propisek a knih dovezl do Af-

riky do Ghany“. A my ostatní se k němu přidáme.

Poslední den v prosinci už na nás čekaly jen příjemné věci. Posezení u stromečku, zpívání koled a dárky. Nevíme, jak to s dárky děláte vy ve velké škole, ale u nás je to tak: Každý z nás (i všichni dospělí) si vyrobí pro někoho dárek, pěkně ho zabalí a dají pod stromek.

Při vánoční besídce, když nastane čas nadělování, bere vždy jeden dárek paní učitelka a ten, kdo ho vyráběl, jde losovat toho, komu připadne. Tak je až do poslední chvíle napětí. Nikdo dopředu neví, komu ho dělá a od koho dárek dostane.

Letos byly dárky opět nápadité. Popřáli jsme si vzájemně hodně zdraví, přitukli šampaňským (dětským) a hurá na prázdniny!!!

LEDEN

V lednu jsme viděli divadelní představení Sávitrí v Městském divadle ve Žďáru. Zajímavé bylo zpracování staroindické báje technikou světelné projekce.

Tak to je asi všechno, co jsme stihli ve Slavkovicích kromě běžného učení v 1. pololetí udělat. Jste zvědaví, jak pokračuje naše celoškolní hra Indiáni? Rádi vám o tom napíšeme, ale až v dalším čísle. Dnes jsme se rozepsali až dost. Do čelenek nám již přibýly další dvě pera za splnění úkolů (prosinec, leden), tak příště budeme psát zase o nich.

Zdraví školička Slavkovice

U nás to žije

VE ŠKOLNÍ DRUŽINĚ VE SLAVKOVICÍCH NUDA URČITĚ NENÍ

Než jsme se nadáli, je tu únor a na první pololetí můžeme už jenom vzpomínat. Co se u nás dělo? Naše celoroční hra VZHŮRU DO VĚŽE probíhá neustále, zábavné i poučné úkoly plníme průběžně a sbíráme bodíky, které potřebujeme na postup do vyšších pater. Někdo je pilnější, někdo méně, někdo nasbírá body při sportu, někdo při kvízech a doplňovačkách, někdo při vyhledávání a zpracování informací, někdo při kreslení - každý si najde obor, který mu nejvíc vyhovuje, a snaží se v něm zabodovat. Máme radost, jak se do našich akcí zapojili noví prvňáci, jak zapadli do party a už je ani nebereme jako nováčky. Například ve vybíjené roste čtvrtákům velká konkurence!

Věřili byste, že na nás nezapomínají ani naši starší „absolventi“? Je fajn, když za námi občas zaskočí, pohrají si s námi a popovídají o životě na vaší velké škole. Už spoustu let pro nás chystají různé akce - soutěže, diskotéky a taky pravidelnou mikulášskou nadílku. Stejně to bylo i letos - navštívil nás Mikuláš, čert a dva andělé, pěkně k nám promluvíli a přinesli každému nadílku, kterou jsme si ale museli vysloužit splněním nějakého úkolu. Neminulo to ani paní vychovatelku (jenže se zamotala při recitaci vzletných veršů, tak byla pro výstrahu načerněna!). Hodně jsme se nasmáli a pozvolna naladili na předvánoční čas. (Díky – Moniko Chalupová, Lucko Průdková, And'o Pohanková a Romčo Králová).

My se ale umíme zabavit i sami. Do vyvěšeného kalendáře si zapisujeme, kdo a kdy připraví pro ostatní program v tělocvičně. Jednou kluci nachystají rockovou diskotéku se soutěžemi, pak zase parta dívek sehraje divadlo i s kostýmy. Nechybí ani vlastnoručně vyráběné diplomy pro vítěze a drobné ceny. Předvánoční akcí dvou čtvrtáček byla velká VOLBA MISS A MISSÁKA ŠD.

Měly nachystány netradiční disciplíny, korunky, šerpy a spoustu cen. Protože už týden dopředu visel v šatně plakát, který na volbu zval, přišli všichni připraveni - načesání a upravení, v oblečení, které mělo

zaujmout porotu. Pak tančili na oblíbenou hudbu, předvedli volnou disciplínu a nakonec promenádu po lavičce. I když všichni vyhrát nemohli, tak se aspoň dobře pobavili.

A ještě jedna zajímavost - loni jsme při listování knihou českých rekordů narazili na jméno Tomáš Pustina – nejvyšší Čech a začali se zajímat o jeho osud. Postupem času jsme měli radost, když se o něm začalo víc psát a hodně lidí mu začalo pomáhat. Před Vánocemi jsme vyrobili betlém, napsali dopis a panu Tomášovi ho odeslali. Moc nás potěšilo, že tu na nás po Vánocích čekal pohled s poděkováním!

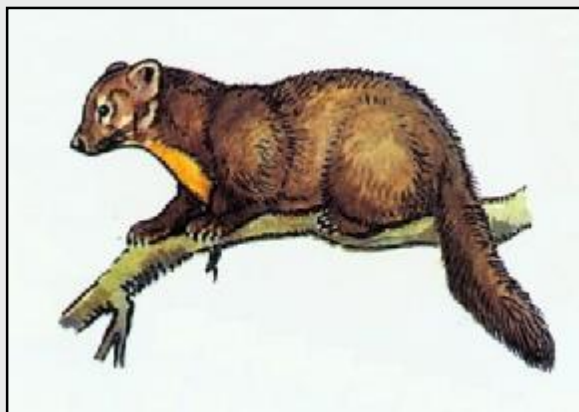
Závěrem prvního pololetí měla být diskotéka a turnaj ve vybíjené, ale z důvodu nemoci paní vychovatelky se nekonaly. Tak se aspoň na ně můžeme těšit. A na co ještě?

Kamarádi ze Slavkovic

ŠKOLA JAKO HOTEL

VE SLAVKOVICÍCH NA PŮDĚ SE DĚJÍ VĚCI...

Kuny jsou velké lasicovité šelmy. Dorůstají délky až 80 cm. Obývají lesy, výborně šplhají, loví ptáky, veverky a menší živočichy. Samice rodí 1-6 mláďat. Kuny jsou odvážní lovci, z vesnických dvorků dokážou odvléci slepici nebo králíka. Některé dokonce nacházejí úkryt na půdách venkovských domů a chat.

Tak toto se dočteme v encyklopedii Jiřího Žáčka. My jsme se však mohli dozvědět o životě kun více. Víte, že i ony touží po lepším životě, být vzdělané i technicky na výši? Že ne? Tak čtěte dál.

Každou zimu tito tvorové vyměňují studený, větrný a nevlídný příbytek v lesíku za suchý, teplý a pohodlný byt 10+ komín na naší školní půdě ve Slavkovicích. Tito hosté se chovají velmi tiše a spořádaně, jenom si někdy stěžují na hotelovou službu, že neposkytuje snídani. Proto musí svoje žaludky nasytit z vlastních zásob, jen by si mohli po sobě uklízet skořápky od vajíček. Také naši paní pokojské již došla trpělivost při věčném odklizení exkrementů ze schodů a vyškoli-la neukázněné hosty ve věci používání sociálního zařízení v našem hotelu.

Poslední dobou hoteloví hosté trochu zlobí. Chápeme, že když je jim zima, stáhnou si z

uloženého nábytku starý závěs na zem a „ustelou si“. Lůžko ale opustí bez složení peřiny a ani nevyklepou chlupy a „pecky“. To zase nechají na paní pokojské.

Jeden den dělají dobrotu a další večer zase zatouží po pohodlí. Prostě mají královskou postel za lidovou cenu. I nad tímto stavem hotelový personál přivírá oči.

Ale co nás nazlobilo tak, že jsme kuny chtěli vykázat z našeho hotelu? Správný hotel světových parametrů poskytuje

zdarma internet. Tuto službu nabízí každé ubytovací zařízení, aby mělo spokojené klienty. I naši hosté – kuny – chtějí jít s dobou, být IN. Věděly, že informace „jdou“ po drátech, a protože byly po novinkách hladové, chtěly všechno zhltnat najednou - a to doslova. Co se všechno stačily dovědět, už nezjistíme, byly zřejmě moc při chuti!!! V každém případě se jim podařilo totálně rozkousat přírodní kabel internetu, který procházel od antény na střeše přes naši půdu dolů do třídy. Od té doby přerušily spojení se světem nejen sobě, ale i celé škole!

Dnes už je vše opraveno a náš hotel opět poskytuje všechny služby jako dříve. Věříme, že naši hosté se u nás cítí jako doma a že budou naše stále se zlepšující služby vyhledávat i v dalších zimních obdobích.

**Za hotelový personál
odpovědný vedoucí
Jana Láchová**

Anketa

tentokrát zimní sporty...

Letošní zima je sice dlouhá, protože první sníh přišel už začátkem listopadu, ale na zimní radovánky zase tak moc bohatá nebyla, protože zimní sporty se pro nedostatek sněhu téměř provozovat nedaly. Přesto nás zajímalo, jak jste na tom se svým vztahem k zimnímu sportování.

- 1. otázka:** Baví tě v zimě sportovat?
- 2. otázka:** Jaké zimní sporty tě baví?
- 3. otázka:** Využíváš služby novoměstské sjezdovky? Vyhovují ti??
- 4. otázka:** Čemu bys dal přednost – prknu, nebo sjezdovkám?
- 5. otázka:** Co si myslíš o lidech, kteří v zimě neradi sportují?
- 6. otázka:** Měl jsi někdy nějaký úraz při zimním sportování?

ŽÁCI

Vít Daňek, 8.A

1. Jo, jasně.
2. Snowboarding, koulovačka.
3. Jo, využívám, vyhovuje mi.
4. Rozhodně prkno, dá se na tom dělat mnohem více kousků.
5. Zabít, zahrabat :-)) Ne, myslím, že je to každého věc.
6. Ano, otřes mozku na prkně.

Martin Jakšič, 9.B

1. Ano.
2. Hokej, lyžování, prostě skoro všechno.
3. Někdy, jde to.
4. Prkno, je to super zážitek.
5. Jsou líní.
6. Jo, výron při lyžování.

Martin Šiška, 9.B

1. Jo, asi jo.
2. Lyžování, hokej, bruslení.

3. Jo, občas, v pohodě.
4. Lyžím, na prkně neumím.
5. Nejsou v kondici a budou nemocní.
6. Ano, při bruslení jsem si zlomil ruku.

Monika Novotná, 7.A

1. Moc ne.
2. Bruslení.
3. Ne.
4. Rozhodně prkno, dají se na tom dělat různé triky.
5. Je to jejich věc.
6. Jo, vyhozený koleno při bruslení.

Karolína Bednářová, 7.C

1. Ano.
2. Sjezdování, sáňkování.
3. Ano, vyhovuje mi.
4. Sjezdovky, umím na nich.
5. Asi mají odlišný názor.
6. Ne.

Vendula Snášelová, 4.B

1. Jo.
2. Lyžování, bruslení, koulování.
3. Ne.
4. Prkno, je prostě lepší.
5. Jsou líní.
6. Ne.

Denisa Remeňová, 7.B

1. Jo.
2. Hokej.
3. Ale jo, jde to.
4. Prkno.
5. Jsou líní, ale je to jejich věc.
6. Ano, otřes mozku na prkně.

Jakub Hrušovský, 5.B

1. Jo.
2. Prkno.
3. Ano, celkem super.

4. Prkno, líp mi vyhovuje.
5. Jsou to pěkní lenoši.
6. Ne.

Monika Ohrazdová, 8.C

1. Jo.
2. Bruslení, běžky.
3. Ne.
4. Prkno, nevím.
5. Jejich blbost, ale je to jejich názor.

6. Jo, pohmožděnou ruku při bruslení.

Pavčina Slámová, 4.A

1. Jo.
2. Lyžování.
3. Ne.
4. Sjezdovky, na prkně neumím.
5. Jsou líní.
6. Ne, zatím.

Lucie Průdková, 5.A

1. Jo.
2. Lyžování a to je asi všechno.
3. Ne.
4. Sjezdovkám, na prkně neumím.
5. Jsou líní, ale je to jejich věc.
6. Málem jsem si zlomila nohu při lyžování.

UČITELÉ

Markéta Niesnerová

1. Ano.
2. Běh na lyžích.
3. Ne.
4. Sjezdovky, na prkně jsem ještě jezdit nezkoušela.
5. Asi jim vadí počasí.
6. Ano, při lyžování jsem si nějak vyhodila koleno.

Jaroslava Gregorová

1. Ano, nejlépe v televizi.
2. Lyžování.
3. Ne.
4. Ani jednomu.
5. Je to jejich věc.
6. Ano.

Petr Smékal

1. No, určitě.
2. Stavění sněhuláků, koulování, lyžování...
3. Ne, je to moc malý kopeček.

4. Sjezdovky, jsou rychlejší a na prkně neumím.
5. Asi jim sedí víc letní sporty.
6. No, když nepočítám monokly, tak jsem měl rozbitou hlavu.

Olga Švaříčková

1. Ne, nejsem na to.
2. Žádné neprovozují.
3. Ne.
4. Asi sjezdovkám, prkno pro mě už není.
5. Nemají zimu rádi.
6. Při sportování ne, ale při chůzi jsem spadla a zlomila si loket.

Otto Ondráček

1. Jo.
2. Lyžování.
3. Ne.
4. Sjezdovkám, protože to umím lépe než na prkně.

5. To je jejich věc, ale je to škoda.
6. V zimě ne.

Jaroslava Hnízdllová

1. Jo, ale musí být modrá obloha, svítit sluníčko a lyže musím nasadit 20 metrů za domem.
2. Plížení na lyžích.
3. Ne.
4. Ani jednomu, ale kdybych musela, tak sjezdovkám.
5. Je to jejich věc.
6. Ne.

Jaroslava Truksová

1. Ne.
2. Žádné. Když už, tak bruslení.
3. Ne.
4. Sjezdovkám, ale jen kdybych musela.
5. Každý má svůj názor, ale asi nemají rádi zimu.
6. Ano, při sáňkování.

1. Baví, ale pouze tehdy, když se rtuť teploměru pohybuje kolem nuly, sněhobílá peřina se třpytí v hřejivých slunečních paprscích a vítr zůstal doma.
2. Pokud jsou splněny všechny výše uvedené podmínky, tak se „kamarádím“ s běžkami a snowtubingem, to ale není sport v pravém

slova smyslu, to je vlastně taková zimní radovánka.

3. Nevyužívám – se sjezdovkami jsem už v dávné minulosti uzavřela příměří, to znamená, že si vzájemně nekřížíme cestu, a snowboard mě neoslovil vůbec.
4. Ani jednomu, ale v případě, že by to byly jediné dvě možnosti, jak přežít, tak by zvítězily sjezdovky – snad

bych měla relativně větší šanci...

5. Nic, nijak je nesoudím, každého baví něco jiného.
6. Až takový sportovec zase nejsem, takže nic vážného se mi naštěstí nikdy nestalo. Pokud se však mezi úrazy dají počítat i naraženiny, tak by tam sedla kategorie mnohokrát hooóódně naražená kostrč.

Anketu připravily Marie Měcháčková, Kristýna Jančíková, Andrea Žváčková a Dominika Kutílková, 8.C

FOTO soutěž

Minulý soutěžní úkol moc odpovědí nepřinesl – dva lístečky v redakční schránce a dva e-maily (plus jeden nepodepsaný anonym – bohužel nejsme jasnovidci, takže jsme tento papírek nemohli zařadit do losování).

Správná byla jen jedna jediná odpověď, která nám přišla od **Karolíny Mičíkové z 9.A**. Ta uhodla, že na fotografii je paní učitelka Janíčková. Ostatní se mylně domnívali, že jde o paní učitelku Kovačičovou. Karolíně blahopřejeme a za její správné řešení ji čeká sladká odměna.

Další kolo bude lehoučké. Jen uhádnout, která paní učitelka si na obrázku hraje na hříbeček. Pak už stačí jen napsat na lístek odpověď, připsat své jméno a třídu a lístek vhodit do redakční schránky nejpozději do **21. března 2008**.

ARENACROSS RONDO

Petra Srnská

BRNO 2008

Abyste si náhodou nemysleli, že motokrošaři přes zimu nic nedělají, tak vám přináším nové zprávy z motokrosového světa. Když se v zimě na tratích jezdit nedá, tak si jezdci vymýšlejí jiné aktivity, díky kterým si udržují kondičku. Do tréninku patří i posilování na ruce, nohy, plavání, ale i třeba hraní fotbalu nebo florballu. A jelikož to už nějaký čas vypadá, že zima nadobro ustupuje, začíná se trénovat na některých venkovních tratích. Výborným tréninkem byl i dvoudenní halový závod v brněnském Rundu, kterého se zúčastnil i **žák třídy 4.A naší školy DANIEL SRNSKÝ**.

Hala Rondo, ve které se na ledové ploše konají drsná hokejová utkání HC Komety Brno, se během několika hodin proměnila v superkrosovou trať. Místo hokejistů na bruslích se nakonec dva dny v Rundu proháněli drsní hoši na motorkách.

První den – pátek

Už od rána se sjížděli na malé parkoviště k Rundu velké do-
dávky. U registrace jsme dostali na ruku zelený pásek, který při každém vstupu do areálu kontrolovali bodyguardi. To proto, že závod tam jely pouze třídy 65 ccm a OPEN a v kategorii OPEN jela celá česká i zahraniční motokrosová špička (např. P. Bartoš, J. Brabec, J. Zaremba, M. Votrúbek, F. Neugebauer, M. Kohút, M. Michek, J. Kulhavý a další). Všechno bylo ostře sledováno a hlídáno, aby se do šaten a prostoru pro jezdce nedostal nikdo, kdo tam neměl co dělat.

V prostorných kabinách, které normálně slouží hokejistům jako šatny, najednou parkovaly pekelné stroje závodníků. Na konci chodby v poslední šatně to motorkami skoro přetékalo. Tam se totiž usídlila nejmenší motokrosová elita. Mezi asi patnácti stroji vynikala v rohu motorka s černými plasty se startovním číslem 23 a za ní se do motokrosové výstroje soukal Dand'a Srnský.

Kluci se připravovali na svůj první – seznamovací trénink. Trať byla připravena spíše pro velké motorky, a tak se pořadatelé obávali, že malým jezdčům budou muset trať zkrátit. Zvlášť kvůli jednomu nebezpečnému a náročnému úseku, kterému se říká role-

ta. Je to několik vysokých vln za sebou.

Obavy byly oprávněné, v prvním kole žádný malý jezdec roletu neprojel bez pádu. Vypadalo to docela děsivě, když se tam po sobě všichni váleli, najížděli do nich další a další motorky a tatínci a mechanici nestíhali kluky sbírat ze země. Pro většinu jezdců se motorka stala na roletě neovladatelnou a spíš až po druhém tréninku se skoro všichni naučili, jak roletu správně přejet. A tak se pořadatelé nakonec rozhodli, že trať zkracovat nebudou. Bohužel jednoho malého závodníka musela odvézt sanitka do nemocnice na rentgen a díky tomu se nezúčastnil večerního závodu.

Tento den byl pro kluky docela náročný, měli za sebou tři odpolední tréninky, ale to hlavní je teprve čekalo. Pořadatel si všechny jezdce svolal a začal jim vysvětlovat, jak bude probíhat večerní program před halou plnou lidí. Pořád dokola si nacvičovali a opakovali nástup, aby náhodou něco nespletli. Jezdci měli najíždět na podsvícený nájezd a zamávat všem divákům. Dand'a se dozvěděl, že z malých jezdců najíždí jako první, a tak měl strach, že to splete a udělá si ostudu.

V šest hodin večer měla být hala otevřena. Pomalu se tam shromažďovali diváci. Sedmá hodina

se blížila a malí kluci pocítovali velkou nervozitu, protože něco takového ještě nezažili. V sedm hodin to mělo všechno vypuknout. Brněnská rocková skupina Kern diváky pěkně rozproudila a potom začalo oficiální zahájení Arenacross Rondo Brno 2008.

Představování jezdců kategorie OPEN proběhlo a teď..., teď to čekalo nervózního Dand'u. Vyhlášení jeho jména a najednou z tunelu vyjel na svém stroji. Ohromný potlesk asi 6000 diváků a zvuky trubek. Zastavil na nájezdu a zamával na všechny strany. V klidu odjel a myslím, že se mu docela ulevilo, že to zvládl skvěle. Asi to není zrovna moc dobrý pocit vyjet poprvé v životě před tolik lidí. Po chvíli se měl představit Dandův kamarád, vyhlásili jeho jméno a on nikde. Všichni přemýšleli, co se děje. Po chvíli Filda vyběhl po svých, bez motorky, na nájezdu zamával a šel se zařadit mezi ostatní kluky, kde jim vykládal, že s tatškou nemohli nastartovat motorku. I to se stává, ale zvládl to na jedničku.

Při superkrosové závodech v hale je nejdůležitější dobře odstartovat. Trať je úzká a krátká, a proto je na ní téměř nemožné předjíždět. Dand'ovi se v první rozjížděce nepovedlo odstartovat tak, jak by si představoval, a druhou jízdu si „zpestřil“ škaredým saltem a pár kotrmelci. I přesto,

že se mu nic nestalo, ho zdravotníci hned nakládali na nosítka a chtěli ho odnést pryč. Dand'a protestoval, a tak ho nakonec nechali jet dál. Díky tomu skončil na celkovém 13. místě.

Večerní program zpestřili ještě freestylisti na kolech (jako např. Damian Siriški) a samozřejmě freestylisti na motorcích. Ti by tam přece nemohli chybět. Kvůli zranění Petra Kuchaře místo něj skákal Libor Podmol s dalšími vynikajícími skokany – s Martinem Koreněm a s Bartem Oglazem z Polska. Nejdřív si oměřovali, jak vysoko vůbec můžou skákat, protože Rondo je známé svým nízkým stropem a při předvádění svých kreačí na nich byl někdy znát docela strach, neboť někdy stačilo jen pár centimetrů, aby se dotkli stropu. Ovšem to by nebyl Libor Podmol, aby nepředvedl něco extra, a tak se nakonec rozhodl, že udělá salto vzad. Salto sice udělal, ale doskok se mu nepovedl a tvrdě spadl. Později ho odvážela sanitka a zpráva, že má zlomený kotník, asi nikoho moc nepotěšila.

Druhý den – sobota

Druhý den probíhal vlastně skoro stejně jako včera. Změna byla jenom v tom, že oproti včerejšku byly na programu pouze dva odpolední měřené tréninky a večerní

rychle a malí jezdci se už rovnali na startovním roštu. Blesky fotografů blikaly jako při bouřce, zabírali nejrůznější detaily a jezdce ze všech úhlů. Kluci si mohli připadat jako celebrity.

15 vteřin! 5 vteřin! Stáááart! Rychot motorů se rozezněl po celé hale a kluci už se řítili do první zatáčky před roletou. Dan bojoval jako drak. Jeho úsilí ho nakonec vyneslo na celkové 11. místo. I když s výsledkem moc spokojený nebyl, určitě se mu dařilo líp než včera. Následovalo celkové vyhlášení dvou denního závodu, opět představení borců na kolech a freestylistů, ovšem bez Libora Podmola.

program začínal už v pět. V trénincích se Dand'ovi dařilo, nervozita opadla a malí motokrošaři si už na pravé superkrosově trati počínali jako profíci. Večer se pak zase chystalo to obávané představení před plným Rondem. Dneska už Dan nebyl tolik nervózní a všechno se zvládlo bez chybičky. I Filda se už také představil na motorce. Čas ubíhal

Hala Rondo plná lidí, skvělá atmosféra, plno zážitků, nových kamarádů, setkání se svými motokrosovými vzory - tak na to se určitě jen tak nezapomene. Dand'u čeká ještě jeden halový závod na brněnském výstavišti v pavilonu Z, který by se měl jet v polovině března. Bude to takový zkušební závod před začátkem opravdové motokrosově sezony roku 2008.

P U C L Í K

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 48 – březen 2008

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková

Adéla Šujanová, Katka Houserová, Marie Měcháčková, Dominika Kutílková, Kristýna Jančíková

Barbora Duřková, Vlasta Janíčková, Andrea Žváčková, Tereza Mikešová

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 48 vyšlo 4. března 2008 v nákladu 35 výtisků